

DMA (3) *sb f*

sg N dma (2). *pl N dmy* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVIII w.

Wiatr, wichura; flabra, fluor aeris, ventus Cn (3) : A nález póné nadzieie Po powietrzu dmá rozwieie. *KochPs* 211; Nie raz po morzu fropa dmá rozniołá Ciálá zálane *KlonFlis* B4.

Szereg: »dma i wicher« (1): gdyby nie łáfká twoia bylá Nádemną, dmy gwałtowne, y wichrowie morfcy, W łztukiby mię nędznego byli rozłzárpáli *CiekPotr* 63.

a. [*Tchnienie*:

W przen:

Wyrażenie: »dmy śmiertelne« = *życie ludzkie, śmiertelne* : [Jezus] z wyłokiéy łtolice oycá fwégo w żywot nienárułzonéy Pánny sftápiwłzy/ przyiął ná się dmy śmiertelné/ y sftał się dzieciátkiem máluczkiem [*mortalesque auras hausit puer S. Sokołowski, Nuntius salutis..., Kraków 1588, 20*] *SokołJanPoseł* 31]

Synonimy: nawałność, wiatr, wicher; a. duch.

LW